39.30 DAKİKADA ALMANCA A1 KONU ANLATIMI _ BÖLÜM 2 _ A1

İÇİNDEKİLER

1. Akkusativ
2. Dativ
3. Sahiplik bildiren kişi zamirleri
4. Geçmiş zaman (Perfekt)

AKKUSATİV

- Akkusativ nedir?
- Kelime nasıl akkusativ olur?
- Kişi zamirleri nasıl akkusativ olur?
- Örnek cümleler

İsmin Halleri	Nominativ	Akkusativ	Dativ
Yalın hali	✓		
Belirtme hali (-ı,-i)		✓	
Bulunma hali (-de, -da)			✓
Ayrılma hali (-den, -dan)			✓
Yönelme Hali (-e, -a)		✓	✓

- Akkusativ ismin "**-i**" halidir.
- **Ne?, Neyi?, Kimi?** sorularına cevap verir.
- Sadece "**der**" artikeli değişiklik gösterir.

AKKUSATİV: İSMİN "-İ" HALİ

Nominativ	Akkusativ - Belirli Artikel	Akkusativ - Belirsiz Artikel
der	**den**	**einen**
die	die	eine
das	das	ein
die (pl.)	die (pl.)	-

Nominativ	Anlamı	Akkusativ	Anlamı
der Hund	köpek	**den** Hund	köpeği
die Tasche	çanta	die Tasche	çantayı
das Buch	kitap	das Buch	kitabı
der Tisch	masa	**den** Tisch	masayı
die Tür	kapı	die Tür	kapıyı
das Brot	ekmek	das Brot	ekmeği

AKKUSATİV İLE ÖRNEK CÜMLELER

Was? (Ne?, Neyi?)

- Ich esse **einen Apfel**. (der Apfel)
  Bir elmayı yiyorum.
- Ich putze **die Wohnung**. (die Wohnung)
  Evi temizliyorum.

Was? (Ne?, Neyi?)

- Sie sieht **ein Auto.** (das Auto)
  O bir araba görüyor.
- Wir machen **die Hausaufgabe.** (die Hausaufgabe)
  Ev ödevimizi yapıyoruz.

Was? (Ne?, Neyi?)

- Er hat **einen Hund.** (der Hund)
  Onun bir köpeği var.
- Ich brauche **einen Computer.** (der Computer)
  Bir bilgisayara ihtiyacım var.

Nominativ (yalın)	Anlamı	Akkusativ (-i hali)	Anlamı
ich	ben	**mich**	beni
du	sen	**dich**	seni
er	o (erkek)	**ihn**	onu (erkek)
sie	o (kadın)	**sie**	onu (kadın)
es	o (nesne)	**es**	onu (nesne)
wir	biz	**uns**	bizi
ihr	siz (çoğul)	**euch**	sizi (çoğul)
sie	onlar	**sie**	onları
Sie	Siz (saygı)	**Sie**	Sizi (saygı)

AKKUSATİV İLE ÖRNEK CÜMLELER

Wen? (Kimi?)

- Ich liebe **dich**.
  Seni seviyorum.
- Ich kenne **ihn**.
  Onu tanıyorum.
- Ich rufe **dich** morgen an.
  Seni yarın ararım.
- Ich habe **Sie** nicht verstanden.
  Sizi anlamadım.

AKKUSATİV İLE ÖRNEK CÜMLELER

Wen? (Kimi?)

- Ich brauche **dich.**
  Sana ihtiyacım var.
- Ich habe **Sie** nicht gehört.
  Sizi duymadım.

DATİV

- Dativ nedir?
- Kelime nasıl dativ olur?
- Kişi zamirleri nasıl dativ olur?
- Örnek cümleler

İsmin Halleri	Nominativ	Akkusativ	Dativ
Yalın hali	✓		
Belirtme hali (-ı,-i)		✓	
Bulunma hali (-de, -da)			✓
Ayrılma hali (-den, -dan)			✓
Yönelme Hali (-e, -a)		✓	✓

- Dativ ismin "**-e**" halidir.
- **Kime?** sorusuna cevap verir.
- Bütün artikeller değişiklik gösterir.

DATİV: İSMİN "-E" HALİ

Nominativ	Dativ - Belirli Artikel	Dativ - Belirsiz Artikel
der	**dem**	**einem**
die	**der**	**einer**
das	**dem**	**einem**
die (pl.)	**den** (pl.)	-

DATİV İLE ÖRNEK CÜMLELER

Wem? (Kime?)

- Ich habe **dem Mann** geholfen. (der Mann)
  Ben adama yardım ettim.
- Ich danke **der Frau.** (die Frau)
  Kadına teşekkür ediyorum.

Wem? (Kime?)

- Das Auto gehört **einem Mann**. (der Mann)
  Araba bir adama ait.
- Die Lehrerin gratuliert **dem Kind.** (das Kind)
  Öğretmen çocuğu tebrik ediyor.

Nominativ (yalın)	Anlamı	Dativ (-e hali)	Anlamı
ich	ben	**mir**	bana
du	sen	**dir**	sana
er	o (erkek)	**ihm**	ona (erkek)
sie	o (kadın)	**ihr**	ona (kadın)
es	o (nesne)	**ihm**	ona (nesne)
wir	biz	**uns**	bize
ihr	siz (çoğul)	**euch**	size (çoğul)
sie	onlar	**ihnen**	onlara
Sie	Siz (saygı)	**Ihnen**	Size (saygı)

Wem? (Kime?)

- Ich habe **ihm** geholfen.
  Ben ona yardım ettim.
- Ich danke **dir.**
  Sana teşekkür ediyorum.
- Das Auto gehört **mir.**
  Araba bana ait.
- Die Lehrerin gratuliert **ihm.**
  Öğretmen onu tebrik ediyor.

POSSESSİVARTİKEL: SAHİPLİK ARTİKELİ

- Almanca'da sahiplik bildiren kişi zamirlerine "**Possessivpronomen**" denir.
- Bu kişi zamirleri isimden önce kullanıldıkları için artikel gibi davranırlar.
- Bu nedenle "**Possessivartikel**" olarak da bilinirler.
- Artikel gibi davrandıkları için ismin haline (nom, akk, dat) ve artikeline (der, die, das, die) göre sonlarına ek alırlar.

Kişi zamiri	Sahiplik bildiren kişi zamiri	
ich	mein	benim
du	dein	senin
er	sein	onun (erkek)
sie	ihr	onun (kadın)
es	sein	onun (nesne)
wir	unser	bizim
ihr	euer	sizin (çoğul)
sie	ihr	onların
sie	Ihr	Sizin (saygı)

	Artikel	ich	du	er	sie	es
Nom	der/das	mein	dein	sein	ihr	sein
	die/pl.	meine	deine	seine	ihre	seine
Akk	der	meinen	deinen	seinen	ihren	seinen
	das	mein	dein	sein	ihr	sein
	die/pl.	meine	deine	seine	ihre	seine
Dativ	der/das	meinem	deinem	seinem	ihrem	seinem
	die	meiner	deiner	seiner	ihrer	seiner
	pl.	meinen	deinen	seinen	ihren	seinen

	Artikel	wir	ihr	sie	Sie
Nom	der/das	unser	euer	ihr	Ihr
	die/pl.	unsere	eure	ihre	Ihre
Akk	der	unseren	euren	ihren	Ihren
	das	unser	euer	ihr	Ihr
	die/pl.	unsere	eure	ihre	Ihre
Dativ	der/das	unserem	eurem	ihrem	Ihrem
	die	unserer	eurer	ihrer	Ihrer
	pl.	unseren	euren	ihren	Ihren

POSSESSİVARTİKEL: SAHİPLİK ARTİKELİ

- **Sein Auto** ist schnell. (Nominativ, das Auto)
  (Onun arabası hızlı.)
- Ich liebe **meinen Mann**. (Akkusativ, der Mann)
  (Kocamı seviyorum.)
- Sie hat **ihrer Schwester** geholfen. (Dativ, die Schwester)
  (O kız kardeşine yardım etti.)
- **Meine Kleidung** ist schmutzig. (Nominativ,die Kleidung)
  (Benim elbisem kirli.)
- Er hat **seinen Bruder** gesehen. (Akkusativ, der Bruder)
  (O erkek kardeşini gördü.)
- Ich habe **meinem Chef** gedankt. (Dativ, der Chef)
  (Şefime teşekkür ettim.)

PERFEKT: GEÇMİŞ ZAMAN

- Almanca'da geçmiş zaman "**Perfekt**" olarak kullanılır.
- Almanca'da cümleyi geçmiş zamanda kurabilmek için "**haben**" ve "**sein**" fiilleri yardımcı fiil olarak kullanılırken, asıl fiil ikinci halinde (Partizip II) kullanılır.
- Bu nedenle kullanılan kişi zamirine göre çekimlenen fiil "**haben**" ve "**sein**" olur.
- Hareket ve konum değiştirme bildiren fiiller "**sein**" ile kullanılır.
- Bu fiiller düzensiz fiillerdir.

- Bu fiiller;
- **kommen**: gelmek
- **gehen**:gitmek
- **laufen**: yürümek
- **fliegen**: uçmak
- **fahren**: sürmek

PARTIZIP II: FİİLİN İKİNCİ HALİ

- Fiilin başına "**ge-**" kökünün sonuna ise "**-t**" eki gelir. Bu kural düzenli fiiller için geçerlidir.
- Fiilin mastar hali: **machen**
- Fiilin kökü: **mach-**
- Fiilin ikinci hali: **ge + mach + t**
- Fiilin ikinci hali: **gemacht**
- Fiilin mastar hali: **kochen**
- Fiilin kökü: **koch-**
- Fiilin ikinci hali: **ge + koch + t**
- Fiilin ikinci hali: **gekocht**

PERFEKT: CÜMLE YAPISI

Subjekt + haben/sein + (Objekt) + Partizip II

Özne + haben/ sein + (Nesne) + Fiilin ikinci hali

- Ich **habe** gestern einen Kuchen **gebacken**.
  (Dün bir kek pişirdim.)

Ne pişirdim? Bir kek (akkusativ) -> der Kuchen, den Kuchen

- Ich **bin gekommen**.
  (Ben geldim.)
- Er **ist** in die Schule **gegangen**.
  (O okula gitti.) gehen - gegangen
- Sie **hat** einen Apfel **gegessen**.
  (O bir elma yedi.)

- Wir **haben** die Hausaufgabe **gemacht**.
  (Ödevi yaptık.)
- Ich **habe** die Wohnung **geputzt**.
  (Evi temizledim.)

GEÇMİŞ ZAMAN: HABEN / SEIN

- Eğer bir cümlenin ana fiili "**haben**" veya "**sein**" ise o zaman bu fiiller geçmiş zamanda "**Präteritum**" olarak kullanılırlar.
- Bunun sebebi ise "**haben**" ve "**sein**" fiillerinin Perfekt'te yardımcı fiil olarak kullanılması ve bu nedenle tekrara düşülmesidir.

- Ich **habe** einen Hund **gehabt**. (Bir köpeğim vardı.)
- Ich **bin** in Istanbul **gewesen**. (İstanbul'daydım.)

- Eğer bir cümlenin ana fiili "**haben**" veya "**sein**" ise o zaman bu fiiller geçmiş zamanda "**Präteritum**" olarak kullanılırlar.

Kişi zamiri	hatten (haben)	waren (sein)
ich	hatte	war
du	hattest	warst
er/sie/es	**hatte**	**war**
wir	hatten	waren
ihr	hattet	wart
sie/Sie	hatten	waren

- Eğer bir cümlenin ana fiili "**haben**" veya "**sein**" ise o zaman bu fiiller geçmiş zamanda "**Präteritum**" olarak kullanılırlar.

- Ich **habe** einen Hund. (Präsens)
  (Bir köpeğim var.)

1. Ich **hatte** einen Hund.
   (Bir köpeğim vardı.)

Her iki kullanım da doğrudur, ama 1. kullanım yaygındır.

2. Ich **habe** einen Hund **gehabt**.
   (Bir köpeğim vardı.)

- Ich **habe** keine Zeit.(Präsens)
  (Zamanım yok.)

1. Ich **hatte** keine Zeit.
   (Zamanım yoktu.)

Her iki kullanım da doğrudur, ama 1. kullanım yaygındır.

2. Ich **habe** keine Zeit **gehabt**.
   (Zamanım yoktu.)

- Ich **bin** in Berlin.(Präsens)
  (Berlin'deyim.)

1. Ich **war** in Berlin.
   (Berlin'deydim.)

Her iki kullanım da doğrudur, ama 1. kullanım yaygındır.

2. Ich **bin** in Berlin **gewesen.**
   (Berlin'deydim.)

- Mein Auto **ist** schmutzig. (Präsens)
  (Arabam kirli.)

- Mein Auto **war** schmutzig.
  (Arabam kirliydi.)

Her iki kullanım da doğrudur, ama 1. kullanım yaygındır.

- Mein Auto **ist** schmutzig **gewesen.**
  (Arabam kirliydi.)